

Este vorba de dreptul tău de cetățean

La scurt timp după izbucnirea celui de-al doilea război mondial, Benito Mussolini a emis un decret, care interzicea italienilor emigrarea în Statele Unite ale Americii. Într-un oraș italian, doi bărbați erau afectați de acest ordin. Ei doreau să se reîntoarcă în Statele Unite. Trăiseră mulți ani în S.U.A., așadar America devenise patria lor.

Unul din cei doi era un bancher renumit. Pe când era tânăr, părăsise Italia și emigrase în Statele Unite. Prin hărnicie ajunsese în scurt timp la prosperitate și prestigiu. Dar nu se interesase de îndeplinirea condițiilor, care sunt necesare pentru a deveni cetățean american. Ce-i drept, locuia în America și își însușise avantajele acestei țări până acolo, că devenise milionar. Cu toate acestea, cetățenia americană nu era valabilă pentru el. Era și rămânea un cetățean italian.

Acest bancher tocmai își terminase pregătirile pentru a se reîntoarce în Statele Unite. Însă chiar atunci apărură decretul lui Mussolini. La început, acest decret nu îl neliniști în mod deosebit. Sigur de sine, se duse la consulatul american. Acolo ceru să-i vorbească personal consulului și îl rugă să îi rezolve primirea unei vize. Cât de surprins și supărat a rămas însă când a aflat de la consul că el nu are nici o șansă de a putea emigra! La început protestă împotriva acestui fapt, apoi spumegă de furie. Însă totul a fost în zadar! Apoi se rugă din nou și îl imploră pe consul, dar fără succes. El nu era cetățean american, ci italian. Bogăția lui, relațiile private și de afaceri, perfecta vorbire a limbii engleze, toate acestea nu i-au putut fi de folos. A fost nevoit să rămână în Italia.

Celălalt bărbat era o persoană simplă și se îndeletnicea cu agricultura. Trăise doar câțiva ani în America, vorbea o engleză stricată și nu avea maniere americane. Și totuși, el voia să se întoarcă în America, noua sa patrie. Se duse așadar la autoritățile competente și ceru permisiunea de a părăsi Italia.

„Sunteți cetățean al Statelor Unite?” întrebă funcționarul. „O, yes!” și apoi începu să vorbească repede într-un amestec de italiană și engleză: „Eu sunt cetățean al Statelor Unite! Am deus jurământul pe constituția americană! Aici sunt documentele mele!” Funcționarul consulatului examinează pașaportul și îi dădu viza. „Dumneavoastră puteți călători”, spuse acesta zâmbind, „doar sunteți american! Decretul lui Mussolini nu vă afectează.”

Iar tu, în ce fel de călătorie te găsești? Chiar dacă nu ai nici o intenție de emigrare, odată va trebui să pleci, fie că vrei, fie că nu vrei; va trebui să pleci într-o altă țară. Încotro va duce călătoria ta? În slava veșnică sau departe de Dumnezeu?

Trebuie să știi un lucru important: locul de destinație nu se hotărăște după moarte, ci aici și astăzi! Pentru a putea ajunge în cer, trebuie să obții de pe acum cetățenia cerească.

Încă ceva: această cetățenie cerească nu o posedă din naștere nici un om, chiar dacă e cumsecade, chiar dacă provine dintr-o familie distinsă, onorabilă, pentru că îl cunoaște bine pe domnul preot sau pentru că are documente „religioase”. Nu, toate acestea nu ajută la nimic. Însă Domnul Isus Hristos vrea să-ți dăruiască această cetățenie. Pentru a-ți dărui această minunată cetățenie cerească, pe El L-a costat viața pe crucea de la Golgota. Dumnezeu L-a trimis la moarte pe singurul Lui Fiu pentru tine!

Tuturor celor ce cred în lucrarea de împăcare a lui Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu le zice: „Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu” (Efeseni 2.19).

Gândește-te în mod serios la acest lucru! Este vorba de cetățenia *ta!*